

Jėzus ir mes.

(Skaityt Mark. Ev. 1. 21—26, 32—38.)

Tai atsitiko vieną sekmadienį Kapernaumo sinagogoje. Rašte mokytasis tik ką buvo baigęs aiškinti Šv. Raštą. Vienas jaunaitis išeina iš klausytojų tarpo, prisitartiną prie sinagogos viršininko ir prašo leisti jam kalbėti. Ir kaip stebūklinga. Vos kelius žodžius ištare, visas susirinkimas nutilo. Ir tie, kurie tik ką norėjo apleisti sinagogą, dabar stovi lyg pritalti ir nejuda; ir tie, kurie mažai klausėsi, ką rašte mokytieji kalbėjo, dabar klausosi visų įtempimu.

Kalbėtojas pradeda kalbėti apie Izraelio tautos ilgęsi, apie wiltis ir pasąkioja apie savo susitikimą su Jonu Krifktytoju, kuris stebė apie dangaus karalystės prisitartinimą. Apie dangaus karalystę ir jis kalba, bet kitokiais žodžiais. Jis kalba, kaip didis Pranašas ir jo žodžiai pasiekia klausytojų širdis. Staiga pasigirsta šauksmas. Iš už tamsių pilorių artinasi žmogus, kurio viena ranka yra paralyžuota, tiesiog į kalbėtoją, šaukdamas: „Aš mes bendro turime su Tavimi, Jėzau iš Nazareto! Tu atejai mus išnaitinti. Aš žinau, kad Tu esi Viešpaties Szwentasis!“ Paimingai klausytojai duoda jam kelią, bet kiti vėl šaukia: „Egalin Ji, tą welnio apšėstą!“ Šiame triukšme, šiame sumišime, tiktai vienas Jėzus iš Nazareto palieka ramus. Jis ramiai žiūri į triukšmaujančius žmones. Tyliai taria nelaimingajam kelius žodžius ir, kaip motinėle nuramina verkiantį kūdikį. Jis lieka šveikas. Šis žmogus klaupiasi prieš Jį ir bučiuoja jo drabužius. Minia žiūri į Jį ir stebisi. Dar nieko panašaus savo gyvenime jie niekuomet nematė. Žaibo greitumu apibėga ši žinia visą miestą ir visi žmonės kalba apie jaunąjį mokytąją ir stebūkladary. Visų lūpos taria ir tartoja Jėzaus žodžius. Ir tai jis pasitė savo natūrinės wietą, žmonių minia jau buvo susirinkusi prie wartų, nes visi norėjo jį matyti, visi norėjo sulaukti iš jo pagalbos. Ir Jis nepa-wargo žmonėms pagelbėdamas. Atrodė, kad iš jo ne žmogiškos, bet dieviškos jėgos plaukė. Atnešė serganciuosius. Jis tarė tikėjimo žodį ir jie liko sveiki. Ir tik wėly wakarą išsikirstė žmonės ir aplink liko ramu.

Taip ewangelistas Markus nušwieceia pirmą Jėzaus darbo dieną. Dabar ne tik Jono Krifktytojo mokiniai, bet daugelis ir kiti žmonių sėka ši dailidės Sūny ir atsimena stebūklingą walandą Jordane ir žodžius: — Tu esi išrinktas būti savo tautos Išganytoju. Jis ne su jėga, ne su galia, kaip kiti pasaulio nugalėtojai daro, kuria savo wals-tybę, bet Jis pasirenka meilės kelią. Jis škelbia tiktai tuos žodžius, kuriuos duoda Jam jo tėwas. Ir jie žodžiai turi pakeisti wistą. Jie turi pakeisti žmonių širdis, žmones pa-daryti naujais sutwėrimais, dėl kurių Diewas galėtų tiktai džiaugtis. Ir jie bus sujungti Diewo meile, jie liks šwenta tauta, ant jų bus sufurta dangaus karalystė.

Taip siauroje apylinkėje Jis pradeda savo darbą, bet drąsiai atsisoja prieš daugelį žmonių. Ir Jis nesibijojo savo darbo? Ne, nes tik ką pradėjęs savo darbą, Jis jautė ir žinojo, kad už jo stovi Tas, Kuris Jį šaukia į ši darbą.

Jei mes tikrai norime suprasti Jėzų, neturime apšitoti ties atskirais jo stebūklais, bet turime imti visą jo reikš- mę, visus jo uždavinius ir visą jo mokslą. Per jo ste- būklus mes matome jėgą, kuri nepertraukiamai riša su jo Tėwu. Ir kaip Jis pats šako, tą downą ir gawo iš jo.

Pusiaunaktis. Sunki praėjusi diena buvo Jėzui. Wienu stebūklų, Jis laimėjo žmones ir jie sekė Jį, laukdami, kad išgydytų jų prasikaltimus ir blogumus. Po sunkios dienos Jis jaučia nuowargį. Tyliais žingsniais Jis apleidžia savo namus ir gulincius mokinius. Vienas lėtai kopia į kalną. Čia Jis nieko nemato, nieko negirdi, tik dangaus Tėwo išpuohtas žwaigždutėmis dangus mirga prieš jo akis. Jis atšiklaupia prie atmens ir meldžia Viešpatį. Ir tada Jis kalbasi su Tėwu, Jis užmiršta praeitos dienos darbą ir balsus, kurie šaukė pasigailėjimo. Dabar dangiš- ka ramybė pildo jo sielą. Jis galwoja apie tas gyvenimo walandas, kurios Jam teko pergyventi ir kurios Jam pa- cziam atrodo lyg stebūklai. Jis žino, kad žmonių susijau- dinimas neturi rubežių. Jis žino, kad nuo pat ankstywaus ryto wėl žmonių minios rinksis prie jo durų ir prašys jo pagalbos. Jino, kad ir jo mokiniai tokie pat, nes dar wa- kar wienas jų pasakė: „Tu turi daryti dar didesnius ste- būklus, ir tada wisa tauta tau tikės ir išrinks Tawę ka- raliumi“.

Jėzus neweltui iektojo tylios walandos, neweltui mel- dē Diewą. Tylumoje Jis patyrė, kad tauta ir jo mokiniai Jį gali nuwėsti netikru keliu. Jei būtų klausę jų, būtų likę tik Izraelio tautos, o ne wijos žmonijos Išganytoju. Bet Jis žino savo pareigas, savo uždavinį. Jis atėjo ne tik mažinti žmonijos kentėjimą, bet kowoti prieš piktąją jėgą. Jis nenori sukurti gražios, garbingos wals-tybės, bet Jis nori, kad žmonės pažintų ir artintųsi prie Diewo ir Jam wienam garbę duotų. Ne stebūklus daryti, bet Diewo žodį apskaiti yra jo pareiga. Tyrumą savo širdies, nau- jas jėgas Jis igauna tyliomis walandomis, melsdamas Viešpatį.

Tamsiai naktant, Jis nulipa nuo kalno. Šūros pawir- šius jau apibertas pirmais aušniniais saulės spinduliais. Ir tik ką saulė pradeda reikšti dieną ir Jis stoja su ja prie savo Mesijo darbo, berdamas šwiesos spindulius žmonių širdyse. Naktis praėjo. Bet Jis nemiegojo, kaip kiti ir jo weide nematyti, kad Jis nemigęs, nes Jis pilnas diewiškų jėgų. Jėgas Jam pildo malda ir tylios wienu-

mos valandos. Jis niekada nepametė ryšio su dangaus Tėvu. Užteko Jam pakelti žvilgsnį į dangų, ir Jis jau stovėjo prieš savo Tėvą ir girdėjo Jo balsą. Darbas turį Jis dirbo, buvo darbas dėl dangaus karalystės. Dirbdamas dangaus karalystės darbą Jis užmiršo žmogaus kūną ir kūno reikalavimus ir pageidimus. O savo jėgas wis kasdien tylioje valandoje maldoje į Tėvą Jis papildė, ir tai buvo Jo stebūklų įstatinys.

Ir kaip yra su mūsų gyvenimu? Labai dažnai mes jaučiamės prislėgti, apsunktinti; labai dažnai dienos darbas ir šie žemiški reikalai mus atitraukia nuo amžinybės; labai dažnai mes nematome to, ką turime matyti, ir kuomet mes po sunkaus paklydimo pabundame, darome kitaip, labai dažnai dar didesnę paklydimą. Bet tokiose valandoje viena afimirka vienumos ir malda prie Viešpaties mums gali atnešti daug gražios palaimos. Ši vienumos

afimirka ir malda prie Viešpaties neša daug daugiau, negu ilgi pasitarimai su draugais ir pažįstamais. Viena afimirka su Viešpaciu — ir pamatyti, kad įstaitūs žviesos spinduliai apšvietė tavo kelią, kuris buvo tamsus ir miglotas. Ir tada pamatyti, iš kur ateini ir kur turi eiti, kas yra tavo kūno geidimai ir kas yra Dievo valia. Malda mus veda prie aiškumo ir pildo mūsų jėgas. Kiekvienas, kuris savo bėdos valandoje nuoširdžioje maldoje kreipiasi prie Viešpaties, ši stebūklą savo širdyje pergyvena. Kiekvieno žmogaus širdį, kuri maldoje yra atverta, Dievas pripildo nauja jėga. Žmonės yra sujungti su amžinu Dievu visuose laikuose ir Jis daro savo stebūklus. Žmogus, kuris žino, kad jį vadžioja aukštesnė jėga, kuri yra aukštesnė už viską šiame pasaulyje, tas nepažįsta nei baimės, nei klūczių, tas gali kalbėti: „Aš galiu viską per Tą, kuris mane daro stipriu — Jėzų Kristų.“ Amen.

Organizacija — Jaunimo Auklėtoja.

Kalbant apie organizacijos reikšmę gyvenime, nereikia pamiršti apie tą naudą, kurią žmogus sulaukia iš organizacijos. Kiekviena organizacija turi savus tikslus, veikimo būdus, savo darbų sritį. Vienos organizacijos tikslai ūkiški, kitos — auklėjimo reikalai, dar kitos — politiniai. Kiekvienos organizacijos paskirtis yra: suburti kuo daugiausia jėgų bendram darbui, kad įvykdyti pasistatytąją programą.

Atskiras žmogus per silpnas kuriam nors dideliam darbui atlikti, o sujungtinėmis jėgomis galima daug ko pasiekti. Be to organizacijos stengiasi kiekvieną savo narį auklėti ir mokyti. Organizacija yra mokykla, kur mokosi gyventi ir dirbti. Org-ja praplečia žmogaus akiratį, papildo jo asmenybę, supažindina su visuomene, išmoko dirbti, mylėti ir taikingai gyventi.

Ne visiems skirta mokytis aukštojoje mokykloje. Didelė dalis turi pasitenkinti pradžios mokykla. Tai nedidelis mokslas, gyvenime jo permaža. Čia ir ateina į pagalbą organizacija. Ji įgalina žmogų toliau auklėtis. Knygos, laikraščiai, paskaitos susirinkimams — juk tai vis pamokos, kuriomis gali papildyti savo žinias ir todėl organizacijai dirbęs visados geriau ir greičiau susivokia kokiam nors dalyke, negu tie, kurie nepažįsta jokios organizacijos.

Bet, Lietuvos evangelikų jaunuomenės didelė dalis neorganizuota, arba išsiblaščiusi po pasaulines organizacijas. Tiesa, daug kur jaunimą atbaidė, buvę evangelikų tarpe nesugyvenimai, neapykantos šmeižtai ir kt. Bet dabar atėjo taikos ir ramaus darbo laikas, todėl kiekvienas jaunuolis evangelikas turi susiprasti ir dėtis prie savos organizacijos.

Kiekvienas žmogus dirbdamas idėjinį darbą, tampa veiklus, energingas ir pasiruošęs kiekvienam geram patarnavimui. Bendri siekimai žmones suartina, padaro juos ištikimiausiais draugais. Bendra organizacijos idėja jungia žmones į vieną, stiprų kovos frontą. Visi už vieną, vienas už visus!

Šių dienų gyvenime daug galime užtikti melo, keršto ar neapykantos. Visa tai ardo darnų gyvenimą, gražius santykius. Organizacijose kaip tik stengiamasi išlyginti nesutikimus, pašalinti nesantaikos jausmą ir uždegti artimo meilę ir taikos dvasią. Sudaryti vieną taikingą šeimą, vieną meilės židinį.

Sunku įsivaizduoti, kad apsišvietęs ev. jaunuolis nedalyvauja savoje organizacijoje! Visa mūsų jėga, visos mūsų atsparumas, dėl mūsų evangelikų tvirtu rytojaus užtikrinimo, tik tvirtame, drausmingame

mūsų susibūrimo po viena Kristaus vėliava. Neorganizuotas jaunimas yra tik „vergu minia“. O mums, evangelikams, reikia ne vergu, bet sąmoningų bei darbščių asmenybių. O visa tai atsieksime, kada visi, kaip vienas, stosime į Evangelikų S-gos eiles.

Archimėdas pasakė, kad pajudintų žemę, jei turėtų atramos tašką. Taip ir mes, jaunieji, galime tikėti, kad pajudinsime apsnūdusius dirvonuojančius sluoksnius, nes turime tvirtą atramos tašką mūsų Viešpatį ir Jo mokslą.

And. P-nas.

Gera sėkla.

Motinėle supa lopšį
Kūdikėlio mažo,
Ir ji gieda jam giesmelę,
Gieda giesmę gražią,

Apie dangų, angelėlius,
Apie Dievą gerą,
Kurs silpnučiam kūdikėliui
Tiek daug gero daro.

Jėzaus meilę lūpos mini,
Mini gerą širdį, —
O mažasis kūdikėlis
Giesmeles tas girdi!

Kai vaikelis vos pradėjo
Jau ištarti žodį,
Ant kiekvieno jo žingsnelio
Dievas kelią rodė.

Taip giedojo prie lopšelio
Per naktis motutė,
Ir norėjo kad vaikeliai
Arti Dievas būtų.

Kai paaugo kūdikėlis, —
Neužmiršo Dievo,
Jam Jį priminė saulutę
Ir gėlėles pievų.

Kai gyveniman išėjo —
Dievas buvo vadas,
Sunkiųjų rūpesčiuos, varguose,
Dievo neprarado.

Jis dabar gražiai gyvena
Ir yra laimingas,
Tačiau niekad neužmiršta
Dievui būt dėkingas.

Taip gera sėkla išaugo
Motinėlės sėta, —
Prie lopšelio kūdikėlio
Giesmele pradėta.

M. Z.

* * *

(Ich will dich lieben, meine Stärke)

Mylėsiu aš tave, Stiprybe,
Mylėsiu wis skaisčiais jausmais;
Mylėsiu aš tave, Grožybė,
Mylėsiu wis gyvais darbais:
Tave žventai mylėsiu wis,
Kol plaks manų žirdis.

2. Mylėsiu aš tave, Gywybė,
Geriausias prieteli žirdies,
Ir girsiu tavąją gėrybę,
Kol man tava skaisčybė žvies:
Mylėsiu nuožirdžiai tave,
Išganymo Wiltie!

3. Dėkoju tau, tikroji Saule,
Man davusi skaisčios žviesos;
Dėkoju tau, Szwentoji Meile,
Už laisvę, dovaną tiesos.
O Aukšaburni, dėkui tau:
Tavim aš pasiveikau!

4. O, išlaikyk mane malonėj,
Kad šekčiau wis tawais keliais;
Kad nebeklaidžiotčiau kelionėj,
Tik žengčiau wis doros takais.
Szwiesk mano dwasioj ir žirdy,
Dangujis žiburny!

5. Te siela, tawo meilėj likus,
Tavim šeks žodyn ir darbe,
Tawes klausys wisuos dalykuos:
Tu — mano laimė ir garbė,
Tu — mano kelias ir tiesa,
Szwiesia ir gywata.

6. Tave mylėsiu, Tobulybė,
Mylėsiu be jokios algos;
Mylėsiu aš tave, Diewybė,
Net ir metu didžios bėdos:
Tave žventai mylėsiu wis,
Kol plaks manų žirdis.

(Iš „Kario Ewangeliko“)

Kiniečių laidotuvis.

Mirus artimam gencziui, kiniečiai nusiwelka geltonus ir mėlynus rūbus, kurie turi džiaugsmo ir linksmybės reikšmę, ir apsiwelka baltus rūbus, kurie turi liūdėjimo reikšmę. Šis būdas jau prieš daugelį tūkstančių metų wartojamas buvo, jis nė žiandien dar neišnyko. Baltą rūbą apsiwilkes, kinietis persijuosia kanapine wirwe ir tas reikšia liūdėti dėl giminaicžio mirties. Wienas gi iš artimesnių giminių paima mirusiojo rūbus, kuriuos prieš mirtį mirusis nešiojo, užlipa ant namo stogo wirkaus, atsigrežęs į žiaurę tris kart sušaukia žodžius, sakydamas: „Kaltu mirusiojo wardu, dangui, žemei ir orui.“ Atsigrežęs į pietus, rūba išplečia ir wėl sulankstes nulipa žemyn padeda ant mirusiojo. Padėtas rūbas turi pasilikti tris dienas ir tris naktis nepalietas. Tuo tarpu wienoj namų patalpoj padaromas altorius. Patalpa išflokjama baltais audiniais. Altoriuje pastatomas mirusiojo paweikšlas ir už altoriaus pažarwojamas mirusiojis karstas. Wisi ateinantieji ir norintieji sawo gailėstį ir paliktiesiems užwojautą pareikšti, tris kart prieš altoriuje esantį paweikšlą nusilenkia ir prie karsto atsilklaupia. Wiems atsilklaupus iš artimesniųjų juos wandeniu aplaisto. Jei mirusiojis palieka waitus, tai jie stowi prie grabo baltai apšwenge. Mirusįjį apwerkti kiniečiai pašamdo net specialiai moteris.

Mirusįjį į grabą įdedant, reikia jam, pagal finiečių papročius, tiek grūdų, aukso ir sidabro į burną įdėti, tiek mirusiojis to wertas yra. Be to įdėda į karsto kampus po winį ir žirkles, kad mirusiojis, esant reikalui, pabudęs galėtų ryšius sustiprint ar perplaut.

Laidojimo dienoje susirenka giminės ir pažįstami mirusiojo namuose. Wisi būna baltais rūbais apšwengę. Lydėjimas būna gana keistas, nes jie neša įwairių gywulių paweikšlus, kurie yra pasfirti už mirusio wėlę sudėginti. Eisenos priekyje eina dwasiškai maldas ir giesmes giedodami. Pastui eina keli wyrai, bronzinius kobylo indus nešini, mirusįjį smilkydami. Mirusiojo waitai eina pastui grabą lazdomis pasiremdami, kas, ypacz, didį liūdėjimą reikšia. Pusiaukselyje lydėtojai parpuola ant žemės ir įwairiais balsais waitoja — rauda. Riekwiena žeimyna turi sawo kapines, kurios yra net paweikšlais papuoštos. Karstą su lawonu pakalus, sudėgina ant kapo atneštuošius, gywulių waitžbus, kaipo auką už mirusįjį. A. G.

Žinios.

Wokietija.

— Meklenburgo prowincijos ewangelikškos bažnyčios Wyriausioji Taryba nutarė pakwiesti wisų Austrijos ewangelikų kunigų waitus wienam mėnesiui atostogų į Meklenburgą. Pragywenimą parūpins ir kelionės išlaidas apmofės Meklenburgo bažnytinė wyriausybė. Tai gražus sumanymas padėti sawo tikėjimo broliams apčiuopiama pagalba.

— Sakų prowincijoje uždrausta Reicho wyriausybės jaunimo organizacija: „Evang.-luther. Jungmännerbund Sachsen“, kaipo kensminga nacionalistinei waltstybei. Ta organizacija buvo bažnytinė.

— Resenai Torgaue ewang. bažnyčia tapo pawersta nacionalsocialistų žwentowe, panažiai įwyto ir Gustrowo mieste, Meklenburgo prowincijoje, kur fatalikų kopluczia iš 14 žimtmečio buvo pasfirta nacionalsocialistų ainiams garbinti. Pažwentinimo atką įwykdė waltstybės wietininkas Hildebrandas, kurs sawo kalboje pasakė: „Sžita wietowė turi būti mūsų kraujo žwentowė. Diewas užrašė sawo amžinąjį įstatymą ne ant popierio, bet tautų kraujuje. Jei jau yra diewiškąs pašaukimas, tai mes galime panaudoti mūsų Wadą ir jo sukurtąją idėją. Sziame dwasios pasaulyje ateityje mes kursime sawo žeimą ir prisipažinsime prie Adolfo Hitlerio naujojo tikėjimo Diewu“. Czia nauja yra tai, kad czia pirmąjį kartą įkurta ne wien nacionalsocialistinė žwentowė krikščioniškose ir krikščioniškoms pamaldoms naudojamoje bažnyčioje, kad — pažengta wienu žingsniu toliau — žita žwentowė bus naudojama ne wien tikybiniams tautinėms pamaldoms, bet ir apeigoms, kurios aiškiai pateiczia krikščioniškąs sutuoktuwes ir krikščioniškąjį krikštą, nes tikybinis charakteris šių sutuoktuwų ir naujagimių priėmimų į tautos bendrystę wiešai ir nedwiprasmingai pasfelbtas.

Ir iš tikrujų, jau kitą dieną buvo atliktos sutuoktuwės žioje nacionalsocialistinėje žwentowėje. Wismare ir Doberane pastatytos naujos nacionalsocialistinės žwentowės. „Peržwentinimus“ asmeniskai atliko Goebbelšas Segeberge ir Rosenbergas.

Lenkija.

— Lenkijos ewang. spauda (Ew. Pol) paduoda žias žinias: Lenkijos ew. bažnyčios sinodas buvo sušauktas Waršwuje š. m. birželio mėn. 21—22 d. d. ir swarstė žią dienotwarę: 1. Wyšk. Buržės pranešimas apie darbą widaus bažnyčios taikos sustiprinimui, 2. Konsistorijos narių rinkimai, 3. kun. Langės apeliacija prieš Konsistorijos uždėtą disciplinarinę bausmę, 4. Statutai parapijoms, parapijų taryboms, parapijų nariams ir susirinkimams.

mams. Sinode nedalywawo wokieczių delegatai, taip pat nedalywawo keturių dystriktų delegatai, nes nebuvo prawesti rinkimai. Wiśas rūpestis suartinti lenkų ir wokieczių grupes, nuėjo niekais. Swarbiausia nesutarė, kiek kuri grupė gali siūsti atstowų į Konsistoriją. Wokiecziai norėjo siūsti 4 narius, t. y. pusę, bet lenkai norėjo po tris atstowus — 3 lenkų, 3 wokieczių ir be to, Konsistorijos prezidentą ir wice prezidentą abu lenkų tautybės, nes jie turi turėti pasitikejimą žmonių ir waldžios. Wokiecziai norėjo, kad wienas jų grupės būty wystupo padėjėjas arba jo wietos išpildytojas. Sinode dalywawo tik 26 delegatai. Balsuojant, kad wokiecziams Konsistorijoje duoti 4 wietas, pasisakė tik trys delegatai. Delegatai pasisakė, kad sinodas turėtų pastowų narių skaiczių. Spauda pasisako, kad his sinodas be abejonės turi daug swarbumo Lenkijos ew. bažnyčios gywenimui, nes lenkų grupė pasiėmė wiśą atsakomybę už tolimesnį bažnyčios gywenimą. Sinodas wienbalsiai priėmė tokią nutarimą: „Mes nenorime wokieczių nei aukštinti, nei pažeminti“.

Dieną prieš sinodą, Lenkijos ew. kunigai buwo susirinkę taip wadinamoje „Waršuwos konferencijoje“, kurioje dalywawo 86 kunigai lenkų ir wokieczių tautybės. Szioje konferencijoje buwo nutarta abiejų tautybių kunigams laikytis wiennybės.

— Ew. Teologijos fakultete, Juozo Piłsudskio uniwersitete Waršuwos 1937/38 metais studijawo 70 studentų lenkų, wokieczių ir ukrainų tautybių, liut. ir ref. tikybų. Be to, wienas buwo baptystas ir wienas metodistas.

Kaunas. Szioomis dienomis Kaune wyksta Liet. Ew. Liut. Konsistorijos ir Liet. Ew. S-gos Centro W-bos posėdžiai. S-gos Centro W-bos posėdžiuose tarp kitko bus swarbiama ateinančio lietuvių ewangelikų juwaziawimo Tauragėje datos nustatymo ir kiti klausimai.

Garliawa. Szio mėn. 7 d. Garliawoje buwo dwiguba žwentė, kuri, esant gražiam orui, sutraukė labai daug žmonių. Tiek žmonių bažnyčioje yra jau seniai buwę. Pamaldos prasidėjo senj. kun. Gelžiniui ir kun. Wymeriui atwedus prie altoriaus konfirmandus, kurių buwo 9. Po to, sekė konfirmacija. Sen. kun. Gelžinis ir kun. Wymeris aiškino jauniešiams ewangelikams tikybės tiesas ir ragino, ateityje būti tikrais tritricionimais. Susirinkę nuodirdžiai klausė ir dėjosi į sawo žirdis reikšmingus ir naudingus patarimus, kurie tiko ne tik konfirmuojamiesiems, bet ir wišiemis kitiems; ypacz nuodirdžiai ir jautriai kalbėjo Sen. kun. Gelžinis. Szio met buwo konfirmuojami 3 lietuwiškai ir 6 wokiškai. Po konfirmacijos pamokslą sakė Senjoras. Sawo kalboje jis pasidžiaugė dideliu pamaldose dalywaujanczių skaicziumi, gražiu parapijos ir jaunimo giedojimu. Reikia pastebėti, kad protarpiais pamaldose giedoją abu parapijos chorai. Graži buwo žwentės nuotaika, kuri kiekwiengą jaudino. Wiśa tai rodė, ką ir Senjoras pastebėjo, kad parapija gražiai twarkosi. Betgi smulkiau patyrinėjus galima užtikti žokio tokio trėnimosi tarp parapijiecių. Nieko nuostabaus, jei atsiranda mažų nesutariimų — dabar parapijoje wykdomi dideli darbai: bažnycziai, pristatant božtg, suteikiama wiśai gerai imponuojancio pastato išwaizda, organizuojamas jaunimas į choras ir kit. Wiśkas sklandžiau eity, jei nuolat Garliawoje apsigywentų kunigas, kuris dabar aptarnauja parapiją atwaziuodamas iš Kauno.

Szi žwentė rodo, kd garlaiwiecziai nuo sawo tikėjimo dar neatkale, ypacz žymus parapijiecių domėjimasis kunigais swecziais, nes ši kartą suplaukė ypatingai daug žmonių.

Buwes.

Dubingiai. Dubingių ežero pusiasalyje, statant wiežbutį, esą aptikti senowėje czia buwusios ewang. bažnyčios pamatai. Spėjama, kad tos bažnyčios rūšiuose buwęs palaidotas didelis ewangelikų weikejas Wilniaus waiwada ir Lietumos kariuomenės hetmonas Radwila Rudafis.

Kadangi Radwila Rudafis turis didelį nuopelną ir Lenkijos ewangelikams, tai Lenkijos ewang. dabar rodo didelį susidomėjimą Dubingiais.

Batafiai. Sz. m. liepos mėn. 31 d. Batafiuose buwo didelė parapijos žwentė. Kadangi oras pasitaisė gražus, todėl į žwentę iš arti ir toli suwaziawo labai daug žmonių. Atwyko senjoras kun. Gelžinis ir Turbarko parapijos kun. Stanaitis. Liturgiją ir pirmą pamokslą nulaikė kun. Stanaitis, o paskui pamokslą sakė senjoras kun. Gelžinis, prisimindamas sawo kunigawimą Batafių parapijoje. Pamaldas pagražino Tauragės parapijos choras, wadowaujamas wargonininko Gerkės. Laikė pamaldų bažnyčioje tą dieną wargonawo taip pat Gerkė. Po pamaldų įwyko Batafių ewang. parapijos Tarybos surengta loterija. Pelnas skiriamas bažnyčios remontui. Loterija pawyko gana gerai; surinkta apie 400 litų. Toliau tą pačią dieną buwo surengta žwentė Ryškių ewang. kapinėse. Tenai taip pat susirinko labai daug žmonių. Soje dalywawo ir kalbėjo senj. kun. Gelžinis, kun. Stanaitis ir Batafių par. kun. Kėleris. Kunigus į kapines nuwėjo S. Paulikas, Santų km. Tauragės choras ir czia darniai ir gražiai pagiedoją keletą giesmių. Už gražų wargonawimą ir choro giedojimą, Batafičiai p. Gerkei ir choristams taip ir kunigams už patarnawimą Diewo žodžiu, žirdingai dėkoja.

— Szia wasarą Batafių parapijos Tarybos pastangomis, pagražinta ir atremontuota klebonija. Uždengtas naujas stogas, o widuje išdažyti kambariai taip, kad dabar klebonija daro wiśai jaukų įspūdį. Tolimesnis prapijos Tarybos rūpestis — remontuoti bažnyčią. Tikimės, kad ir ši darba parapijai wieningai parėmus, Taryba atliks kuogeriausiai. Parapijos Taryboje sekmingai dirba broliai Juozas ir Jurgis Vingaicziai, Mikėlaitis ir Szpelweris. Linkime jiems ir toliau sekmingai darbuotis.

J. A.

Wilkycziai. 1938 m. liepos mėn. 24 d. įwyko ew. „J. S.“ Wilkyzių styriaus wasaros žwentė Wilkyzių privatiinės mokyklos šode. Szwentė prasidėjo apie 2 wal. po pietų. Buwo atwykę Aglonėnų ir Dėglių styrių chorai. P. sak. Karalius pasakė gražų pamokslą. Taip pat gražius žodžius tarė iš Klaipėdos atwykęs p. Jurgaitis ir p-lė U. Sprogytė. Wilkyzių, Aglonėnų ir Dėglių styrių chorai pagražino žwentę atskirais ir bendrais giedojimais. Po žwentės styriaus nariai su swecziais praleido dar keletą walandų prie bendros kawos, laike kurios buwo pasakta gražių linkėjimų.

Szlapkiliė. Sz. m. liepos mėn. 3 d. Szlapkiliėje įwyko kapų ir wasaros žwentė. Nors dangus buwo apsiniaukęs, ir atrode panašu į liety, tacziau į šią žwentę susirinko daug žmonių. Buwo net ir iš gana toli atkeliawusių. 3 wal. p. p. ant tylių kapų sustambėjo giesmė: „Garbinam Tawę Diewę“. Kun. Lokys lietuvių kalboje pritaikintais žwentei Ewangelijos žodžiais, nurodė į išincizuosius šioje wietelėje mūsų brolius bei seses ir ragino wiśus ruoštis tai būsimai kelienei. Kun. Keisgys šiais žwentei pamaldas atlaikė wokieczių kalboje. Szwentę pagražino kun. Lokio wedamas Klaipėdos Jofūbo parapijos mergaiczių choras. Gestant dienos žwiesai, žwentė buwo užbaigta ir iššikristė žwentės dalywiai leido wėl tylioje ramybėje klamėti puķims amžino poilsio wietelėje.

A. U-g.

Tauragė. Sz. m. rugpiūczio mėn. 14 d., 9 wal. wietinėje Tauragės ew. bažnyčioje pamaldas lietuvių kalba laikys kariuom. kapel. kun. P. Dagys.

Užsakymus priima redakcija, kiekwiengą pakto įstaiga ir laikininkai. Užsisakant redakciją laikraščio kaina: metams 2 litai, 1/2 m. 1 litas ir ketwircziui m. 50 centų. Užsisakant pakto įstaigoje, kaina 2 litai 30 ct., pusė m. 1 lit. 30 ct. ir ketwircziui m. 80 ct. Leidžia Lietuvių Ewangelikų Susiwienijimo Bažnytinis Komitetas. Redaguoja Kun. P. Dagys. — Spaudė: „Lituania“, Klaipėda, Balangos gatwė 23-24. — Rankraščius ir užsisakymus prašome siūsti žiuo adreju: Klaipėda „Lituania“, Dagiai.